

Liturgische Texte zum Gottesdienst

نصوص ليتورجية للعبادة

12. Februar 2017		Septuagesimae
آية الأسبوع	Wochenspruch	
لَا لِأَجْلِ بَرِّتِنَا نَطْرُحُ تَصَرُّعَاتِنَا أَمَامَ وَجْهِكَ بَلْ لِأَجْلِ مَرَاحِمِكَ الْعَظِيمَةِ. (دانيال 9: 18)	Wir liegen vor dir mit unserm Gebet und vertrauen nicht auf unsre Gerechtigkeit, sondern auf deine große Barmherzigkeit. (Dan 9,18)	
قراءة المزمور: من مز 31	Psalmlesung: aus Ps 31 (EG 716)	
عَلَيْكَ يَا رَبُّ تَوَكَّلْتُ. لَا تَدْعُنِي أَخْرَى مَدَى الدَّهْرِ. بَعْدَكَ نَجِّنِي.	2	Herr, auf dich traue ich, lass mich nimmermehr zuschanden werden, errette mich durch deine Gerechtigkeit!
أَمِلْ إِلَيَّ أذُنَكَ. سَرِيعاً أَنْقِذْنِي. كُنْ لِي صَخْرَةً حِصْنٍ بَيْنَ مَلْجَأٍ لِتَخْلِيصِي.	3	Neige deine Ohren zu mir, hilf mir eilends! Sei mir ein starker Fels und eine Burg, dass du mir helfest!
لَأَنَّ صَخْرَتِي وَمَعْقِلِي أَنْتَ. مِنْ أَجْلِ اسْمِكَ تَهْدِينِي وَتَقُودُنِي.	4	Denn du bist mein Fels und meine Burg, und um deines Namens willen wolltest du mich leiten und führen.
أَخْرِجْنِي مِنَ الشَّبَكَةِ الَّتِي خَبَأُوا لِي لَأَنَّكَ أَنْتَ حِصْنِي.	5	Du wolltest mich aus dem Netze ziehen, das sie mir heimlich stellten; denn du bist meine Stärke.
فِي يَدِكَ أَسْتَوِدِعُ رُوحِي. فَدَيْتَنِي يَا رَبُّ إِلَهَ الْحَقِّ.	6	In deine Hände befehle ich meinen Geist; du hast mich erlöst, Herr, du treuer Gott.
أَبْتَهِّجُ وَأَفْرَحُ بِرَحْمَتِكَ لِأَنَّكَ نَظَرْتَ إِلَيَّ مَذَلَّتِي وَعَرَفْتَ فِي الشَّدَائِدِ نَفْسِي	8	Ich freue mich und bin fröhlich über deine Güte, dass du mein Elend ansiehst und nimmst dich meiner an in Not
وَلَمْ تَحْبِسْنِي فِي يَدِ الْعَدُوِّ بَلْ أَقَمْتَ فِي الرُّحْبِ رِجْلِي.	9	und übergibst mich nicht in die Hände des Feindes; du stellst meine Füße auf weiten Raum.
أَمَّا أَنَا فَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ يَا رَبُّ. قُلْتُ: إِلَهِي أَنْتَ. فِي يَدِكَ آجَالِي.	15 16	Ich aber, Herr, hoffe auf dich und spreche: Du bist mein Gott! Meine Zeit steht in deinen Händen.
نَجِّنِي مِنْ يَدِ أَعْدَائِي وَمِنَ الَّذِينَ يَطْرُدُونَنِي.	16	Errette mich von der Hand meiner Feinde und von denen, die mich verfolgen.

أَضِيءُ بِوَجْهِكَ عَلَى عَبْدِكَ. خَلِّصْنِي بِرَحْمَتِكَ.	17	Lass leuchten dein Antlitz über deinem Knecht; hilf mir durch deine Güte!
العظة: لوقا 17: 7-10		Predigt: Lk 17,7-10
«وَمَنْ مِنْكُمْ لَهُ عَبْدٌ يَحْرُثُ أَوْ يَرْعَى يَقُولُ لَهُ إِذَا دَخَلَ مِنَ الْحَقْلِ: تَقَدَّمْ سَرِيعاً وَاتَّكَيْ.»	7	Wer unter euch hat einen Knecht, der pflügt oder das Vieh weidet, und sagt ihm, wenn der vom Feld heimkommt: Komm gleich her und setz dich zu Tisch?
بَلْ أَلَا يَقُولُ لَهُ: أَعِدِدْ مَا أَتَعَشَّى بِهِ وَتَمْنُطِقْ وَاخْدِمْنِي حَتَّى أَكُلَ وَأَشْرَبَ وَبَعْدَ ذَلِكَ تَأْكُلُ وَتَشْرَبُ أَنْتَ.	8	Wird er nicht vielmehr zu ihm sagen: Bereite mir das Abendessen, schürze dich und diene mir, bis ich gegessen und getrunken habe; und danach sollst du essen und trinken?
فَهَلْ لِذَلِكَ الْعَبْدِ فَضْلٌ لِأَنَّهُ فَعَلَ مَا أُمِرَ بِهِ؟ لَا أَظُنُّ.	9	Dankt er etwa dem Knecht, dass er getan hat, was befohlen war?
كَذَلِكَ أَنْتُمْ أَيْضاً مَتَى فَعَلْتُمْ كُلَّ مَا أُمِرْتُمْ بِهِ فَقُولُوا: إِنَّا عِبِيدٌ بَطَالُونَ. لِأَنَّا إِنَّمَا عَمَلْنَا مَا كَانَ يَجِبُ عَلَيْنَا.»	10	So auch ihr! Wenn ihr alles getan habt, was euch befohlen ist, so sprecht: Wir sind unnütze Knechte; wir haben getan, was wir zu tun schuldig waren.